

kunnet faa det frem her noget før, da der som bekendt har været ret god Tid til at behandle saadanne Lovforslag i dette høje Ting paa et tidligere Tidspunkt; i Slutningen af Samlingen gaar det som Regel saaledes, at Landstinget er stærkt optaget af Lovforslag, der skal føres igennem, og dette har vel nok været Grunden til, at vi først faar dette til Behandling nu i den ellefte Time.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (P. J. Pedersen) ønskede ret vidtspændende Regler for Forsikringsvirksomhed. Det var et af de Spørgsmaal, der blev allermost indgaaende drøftet i Kommissionen, men man maa erindre, at der ind under disse Bestemmelser ogsaa drages saadanne Forhold som Søforsikring, Forsikring af Varer, der transporteres paa Søen, o. s. v., og der blev af Repræsentanter fra den Side udtrykkelig gjort opmærksom paa, at her havde man at gøre med saa særegne Forhold, at det vilde være uhyre vanskeligt at give Lovregler, der ikke blev hindrende for disse Virksomheder, som maatte disponere, om jeg saa maa sige, fra Dag til Dag, forskelligt fra den ene Dag til den anden, idet man maatte tage de forhaandenværende Forhold under nøje Overvejelse. Det vilde derfor være vanskeligt for dem angaaende Enkeltheder at have Lovregler, som maaske kunde virke generende. Anden Forsikringsvirksomhed bygges jo i hvert Fald i stor Udstrækning paa statistiske Undersøgelser, saaledes at man nogenlunde paa Forhaand kan se, hvorledes en Disposition vil virke, men dette er ikke Tilfældet paa disse Omraader.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds udtalte som sin Opfattelse, at det vilde være rigtigst at give alt for lempelige Regler for de gensidige Selskaber. Ogsaa dette Spørgsmaal blev ret indgaaende drøftet, og jeg vil indrømme, at der for saadanne smaa gensidige Selskaber gennem Tiden og særlig i de sidste Aar har været adskillige uheldige Forhold. Men jeg tror alligevel, at vi rører ved noget her, som vil være vanskeligt at komme ind paa, og at der sikkert ogsaa vil blive reageret stærkt imod at komme ind under saadanne Regler, som man vil finde det ønskeligt at anvende paa andre Selskaber. Derfor tror jeg, man maa finde en saadan Form, at man kan unnlade at tage de smaa gensidige Selskaber ind under Lovens Omraade. Om det er det rigtige Udtryk, der er anvendt, skal jeg ikke kunne sige, men jeg kan erindre, at man har drøftet Spørgsmaalet meget indgaaende. Det maa erkendes, at disse Selskaber omfatter ret betydelige Forsikringsbeløb og har over-

ordentlig stor Interesse for de paagældende i de Egne, hvor de findes paa mange forskellige Omraader, men jeg tror, det vilde være højst uheldigt, om man vilde bringe dem ind under saadanne Bestemmelser, at der derved paaførtes dem Udgifter, f. Eks. til Bogføring, Regnskabsopstilling o. s. v., som de ikke er indrettet paa.

I øvrigt skal jeg udtale, at vi fra vor Side, som jeg sagde i min indledende Tale, gerne vil medvirke til at skabe Forhold, der tager Sigte paa større Betyggelse for Befolkningen. Men jeg maa atter understrege, at der efter vor Opfattelse, i første Omgang i hvert Fald, ikke bør træffes saadanne Bestemmelser, der hindrer de gode Selskaber i deres Arbejde, og vi er ikke helt overbevist om, at det vil være bedre at lægge Tilsynet ind under en privat eller selvstændig Institution. Vi har endnu den Opfattelse, at det vil gavne hele Sagen mest, og at man vil være bedst tjent med, at Tilsynet til at begynde med bliver lagt ind under Handelsministeriet, for skal man have praktisk uddannede Folk til at føre Tilsyn med disse Virksomheder, maa man jo have knyttet et ikke ringe Antal Specialister til en saadan selvstændig Institution, og Ministeriet vil sikkert være i Stand til at sikre sig en saadan Kraft paa de forskellige Omraader, som vil være nødvendig for at føre Tilsynet med, at Lovens Bestemmelser overholdes.

Ellinger: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) forundrede sig over, at jeg med saa stor Grundighed havde gennemgaaet det foreliggende Forslag. Det ligger ganske simpelt i, at naar der forelægges et Forslag, maa man behandle det saa grundigt som muligt. Det er en Høflighed imod den, der forelægger Forslaget, og det er jo en gammel Regel, der bekræfter sig, at den, der har meget at bestille, har aldrig travlt. Jeg har derfor ogsaa skaffet mig Tid til at gaa Forslaget igennem. En første Behandling af et Forslag har alligevel sin Betydning, selv om Forslagets Behandling kun fører til den meget omfangsrige Beretning, som det ærede Medlem sagde, vi skal afgive i Morgen, naar der skal gaa ½ Aar, før det kommer frem igen, idet den Minister, som har med Sagen at gøre, hvis han vil, kan tage Hensyn til de Betragtninger, som er kommet frem ved denne Behandling, og maaske paa nogle Punkter kan omforme Forslaget paa Basis deraf. Dette vil jo i høj Grad lette dets Gang gennem Rigsdagen, saa vi i næste